

1769 2den Del af Finanslovsf. f. Finanssaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 1770

forsaauidt Overformynderiet forvaltes i Massebestyrelse, hvilket angaaer, saavidt jeg erindrer, omtrent 13 Millioner, og garanterer ligeledes de Umyndige deres Midler, ogsaa naar de bestyres af Overformynderiet under enkelt Værgemaal, naar nemlig Tabet fremkommer derved, at Bestyrelsen har været usforvarlig. Forsaauidt udstrækker jo i Virkeligheden Statens Garanti sig ifølge disse to Bestemmelser til omtrent 33 Millioner Rd., og det er dog altid en kjen Skilling, men nu maa jeg minde om, at disse Bestemmelser om Statens Garanti kom ind under Behandlingen her i Salen, og at Regjeringen derfor ved Udarbejdelsen af Lovudkastet, selv om den havde haft Syn for Sagen, ikke kunde være opmærksom paa, at det dog var billigt, at Rigsdagen fik nogen Indflydelse netop med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen og Regnskabsstilsynet paa Grund af disse indskrænkede Bestemmelser; man omhandlede dette ikke noisagtigt, fordi det jo var tidligt nok, naar Loven udkom. Der er jo ikke et Ord i Loven, hvorved man frafriver sig den af disse Bestemmelser flydende Ret; hvis det var Tilfældet, saa kunde de Herrer, der mene, at Finansloven ikke egentlig kan siges at være en Lov, sige: Lader os faae en særlig Lov derom, men da der som bekjendt ikke er en Tøddel, der taler imod det, men hele det af mig Udviklede ubetinget taler derfor, saa troer jeg, at der skal endnu stærkere Grunde, end den ærede Ordfører anførte for at omstøde dette Forslags Berettigelse. Ja, det kan gjerne være, at man undertiden har for lidt Tillid til den administrative Administration og formegen Tillid til den constitutionelle eller Rigsdagens Revision, det er Noget, jeg ikke kan domme om. Begge Dele ere absolut nødvendige, og de kunne maaskee begge være bedre, men jeg troer da heller ikke, at man kan udtale sig saaledes om denne Sag, som den ærede Ordfører gjorde, thi det forekommer mig, at han næsten var meget villig, navnlig i dette Tilfælde, til at sige, at, naar vi blot havde den ene Revision,

den administrative, saa vare vi ude over denne Sag. Med Hensyn ellers til Overformynderiet, saa troer jeg, der isvrigt kunde være mange Ting at undersøge med Hensyn til Bestyrelsen, og mange Ting at søge forandrede ved den, uagtet man meget godt kan erkende, at Overformynderiet bestyres godt, og kan have Tillid til den Redelighed, Hæderlighed og Dygtighed, hvormed dette Overvaretages. Vi have oprettet Laanbestyrelser omkring i Landet, de ere udmærkede, det kan ikke nægtes. Jeg har seet en Liste over dem, og jeg seer, at Folk i Almindelighed ere meget omhyggelig holdt ude. Der er maaskee et Par Gaardmænd eller saa, men ellers er det Mænd, der ere højere stillede og vel maae antages at have en bedre Oversigt over det Hele. Jeg veed ikke, efter hvilke Regler man udlaaner, det vil sige, paa hvilken Maade man fordeles Laanene indenfor ethvert Amt, men jeg veed, at man, dengang Loven var for her, stærkt gjorde gjældende, at man maatte huske, at det var mange Bække smaa, man saaledes samlede til en stor Aa, og at man skulde igjen ved at sprede dem ikke holde Laanene formeget samlede ude omkring i Amtene, men at man, selv om det skulde være forbundet med mere Uleilighed, skulde fordele det i mindre Laan i et ikke ubetydeligt Antal, saa at de kunde komme den simple Mand i en betydelig Grad mere til Nytte. Det kan være, at dette og alt Sligt skeer i et saadant Omfang, som vi kunde ønske, men jeg kan ikke nægte, at man haade med Hensyn til Grundlaget for Taxationen og Sligt faaer en sikkere Oplysning igjennem Statsrevisionen, naar denne har Ret til at lade sig forelægge Oplysninger om Taxationerne o.s.v., end vi kunde faae ved engang tilfældigvis, naar man faaer Die paa en eller anden offentlig Tidende, at læse et Udtoeg af en aarlig Beretning derom. Vi see af de offentlige Tidender, at Overformynderiet har havt betydelige Tab paa Gienomme, som det har maattet overtage for sine Pantar. I hvilken Udstrækning dette vil fore-